

ΚΙΡΚΑΣΙΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

ΤΟΥ ΝΑΣΣΙΡ

ΒΕΛΗ ΜΠΕΗΣ

(Το «Μπουκέτο» είχε την εύτυχια ν' ἀπόκτησε μια σπανιωτάτη σειρά διηγημάτων θλών των λογοτεχνών του κόσμου, μεταφρασμένων στα Γαλλικά. Στη σειρά αυτή διάρρουν διηγήματα ταξικά, θλιβανικά, τουρκικά, θραξιλιανικά, φιλανδικά, αυστραλιανά, κινεζικά, ταταρικά κλπ., κλπ. Ήταν τά τα διαμοισέδουν όλες στη σειρά αυτή, ἀρχίζοντας ἀπό σήμερα μ' ἔνα κιρκασι

Μέσ' στή μικρή πολύτεια Β...., χωντά στή Μαύρη Θάλασσα, στ' ἀνατολικά τοῦ Καικάσου, μεγάλη συγκίνησης ἐπιχειρούσε μεταξύ τῶν κατοίκων. Είχε φτάσει ἐπά τέλους ὁ δούλευτος Χασσάν, ὁ ὄποιος κάθε χρόνο ἔφραζεν μὲ τὸ καράβι του, ἔσπει στά φανερά τὸ ἐμπόριό του καὶ γεμίζει τὸν τόπο ἀπό χρωστά.

Ἐκείνη τὴ χρονιά, οἱ κάτοικοι ἵδαν, κάτως σκανδαλούμενοι, νὰ βγάλῃ μάζα μὲ τὸ Χασσάν καὶ μᾶς νέα γυναῖκα, δεκάχρη—δεκαειρτά χρόνων, διμορφή σαν τὸ φεγγάρι. Είχε ἀρχίσει μάλιστα νὰ μιθυλίζεται μέσ' στή πολύτεια, διη τὸ Βελή μπέης, ὁ εὐγένιος Βελή μπέης, ἀρχοντας δυνατός καὶ πλούσιος, εἰχ' ἔρωτεντει ξαφνικά αὐτὴ τὴν ωραία νέα, ή κόρη τοῦ Χασσάν καὶ διὰ γ' αὐτῆν ἤταν ἔτοιμος νὰ θυσάσῃ τὴ γυναῖκα του, τὶς τρεῖς κόρες του καὶ τὴν ἐπεροβῆτην αὐτῆν τὴν Χάσβα. Κι' διώς συμβαίνει πάντα, ἔτει καὶ τούτη τὴ φορά, αὐτὸς ποὺ ἔλεγε ὅ λας δὲν ἀπέιχε καὶ ποὺ δὲν τὴν ἀλλιθεαί. Πραγματικά, ὁ Βελή μπέης, μόλις δι Χασσάν βγήκε ἀπ' τὸ καράβι του καὶ κατέλιπε σ' ἓν τὸν ξενοδοχεῖο, πήγε καὶ τὸν συνάντησε καὶ τὸν ξήπησε τὴν ὑμορφή κοπέλα, προσφέροντάς του ἔνα μεγάλο ποτό.

— Εἴν' ή κόρη μου, τοῦ ἀπάντησε ὁ Χασσάν. Μὲ τὴν ἄδεια διμος τοῦ Άλλάχ, δὲ μποροῦσα νὰ συν τὴ δύσων νὰ τὴ παντρεύηται, ἀλλὰ ἄπο δέν ἔνα δόρο. 'Αγαπάω τὴν κόρη μου καὶ ἔνι ἔχεις τρεῖς κόρες ποὺ ἔτισται τὶς ἀγαπάται. Σοῦ δίνων τὴ δική μου, δῶσες μοι τὶς δικαίες σου. Θὰ σοῦ δώσω ἀ-
κόμα γι' αὐτές εξακούσεις κρούστες λίρες, δηλαδή μια ὀλόληπη περιουσία...

— Ο Βελή μπέης σκέψτηκε λίγο καὶ ἔπειτα παραπήρησε στα συνομιλήτρα του, διη δὲν μποροῦσε νὰ χωρίσῃ τὰς κόρες του ἀπ' τὴ μπρέσα τους.

— Γιά νά μὴ γίνη αὐτό, τοῦ ἀπάντησε ὁ Χασσάν, θὰ λάρω μαζί μου καὶ τὴ μπρέσα τους. Μοῦ φαίνεται μάλιστα πώς ἔχεις καὶ μᾶς ἀδέλφους...

— Ναι, μᾶς ἐπεροβαλή ἀδέλφη...

— Ωραῖα!... Καὶ γά τὶς πέντε μαζήν σου προσφέρω ἐφτακόσιες λίρες. Φαντάζουμα πάς είνε ἀρκετά.

— Ο Βελή μπέης φαίνεται σάν νὰ διστάζει. Φοβόταν τὴν κακογιώσουσα τοῦ κόσμου. Μὲ διστάζει τὸν πορφρερό δηκασθέσεις λίρες, δέχτηκε καὶ γίροσε στὸ σπίτι του για ν' ἀναγγείλη στὸν δικούν του τὴν ἀπόφασι του.

— Τὶ μὲ μέλει γιὰ τὴ γνώμη τοῦ κόσμου, συλλογιζόταν. 'Εγώ είμαι τολύ ἀνώτερος ἀπ' αὐτόν. Είμαι εὐγενής, δὲ ποὺ εὐγενής μέσα σ' ὅλη τὴν πόλη. 'Εξ ἀλλού, δηκασθέσεις κρούστες λίρες δέν

είνε μικρό πρόγραμμα. Τι νά τὶς κάνω τὶς κόρες μου; Είνε ὄχρηστα στόματα ποὺ πρέπει νὰ τὰ τρέψω. Ούτε στὰ χωράφια πηγαίνουν, ούτε στὰ ἀμπελιά, ούτε καὶ καμιά ἄλλη δουνειά κάνουν... Είνε δεσποινίδες... 'Η μητέρα τους πάλι γέροσε καὶ δὲν είνε πειν ἴστην γά τίποτε... 'Η ἀδελφή μου, τέλος, πέρασε πειν τὸν καιρὸν τῆς παντρεᾶς... Μά τὸν Άλλάχ! στάθησε τυχερός ποὺ μοῦ ταρουσόδοτο εὐχαριστία νά τὶς ξεφορτωθῶ καὶ γ' ἀποχήσως έται αὐτὸ τὸ ἀνεγάπτω σπολιδί, τὴν κόρη τοῦ Χασσάν!...

Αντά συλλογίζεται ὁ Βελή μπέης, ἐνώ περίμενε τὶς κόρες του, τὶ γινανταί του καὶ τὴν ἀδελφή του, τὶς διτές είχε προσκαλέσει γιὰ νὰ τὸν ἀνακοινώσῃ τὴν ἀπόφασι του.

'Η γυναῖκες μιτρίζειν μέσ' στὸ δωμάτιο, τὸ στολισμένο μὲ κάθε λογής σπλάτα, καὶ στάθησαν δύοις μπροστά του, μὲ σεβασμὸν καὶ μὲ τὰ μάτια γεμάτα περιέργεια καὶ ἀναμονή.

— Ο Βελή μπέης ἔβηξε λίγο καὶ ἔτειπε μονημάτις τοὺς διηγήματα τὴν συμφωνία ποὺ είχε κλείσει μὲ τὸ Χασσάν, γρήγορα—γρήγορα καὶ χωρὶς νὰ σταθῇ καθόλου. 'Οταν τελειώσε, τοὺς γύρισε τὴ ράχη, ἔτοιμος γιὰ τὸν ἀντιμετωπισμό τὴν θύελλα ποὺ θὰ προκαλούσται τὰ λόγια του.

— Μά νη γυναῖκες, κατάπληκτες ἀπ' αὐτὸ ποὺ είχαν ἀκούσει, μὴ ποτέντων στὰ ἵδια τοὺς τρεῖς αὐτές, δὲν τοῦ ἀπάντησαν τί-το. Τὸ πρόγραμμα ποὺ ἤκανε τὸσού πυρώ καὶ ενσκόλο γιὰ τὸ Βελή μπέης, φαντάσταν τὸσο περιτάδες σ' αὐτές, ώστε χωρὶς ἄλλο δὲν καταλάβαναν τὴ σημασία τῶν λόγων ποὺ είχαν ἀκούσει.

— Ο Βελή μπέης δὲν περίμενε αὐτὴ τὴ σιωπή. Γά μα στηρίζει στάθησε στον χωρισμένος. Μά καὶ εἶπε, κάνοντας σταθερή τὴ φονή του, φύτησε τὶς γυναῖκες:

— Τι ἔχεις νὰ πήγε;

— Νο, ποτὲ;

— Δέν ἀκούστε λοιτόν; Σάς πούληρα

— δέν στὸ δωμάτιο τοῦ Χασσάν καὶ γ' ἀντάλλαγμα θὰ πάρω τὴ κόρη τοῦ γυναίκα...

— Τι ἔχεις νὰ πήγε;

— Νο, ποτὲ;

— Δέν τοῦ πάρω τοῦ Χασσάν καὶ φέρω τὴν κόρη τοῦ γυναίκα...

— Απαντήστε μου γρήγορα, γιὰ νὰ τελεώσω πειν αὐτή η σκηνή ποὺ είνε δόδινηρη τόσο γιὰ σᾶς, δόκιμες καὶ γιὰ μένα.

— Μια ἔκρηξη λιγμῶν ὑπόδεγτρα τὰ λόγια του αντά.

— Πώς; Σκανεσάντος τῷρε, δὲ τίς εἶνε πόλεμητο καὶ ποὺ ἰερὸ σ' αὐτὸ τὸν κόσμο γιὰ τὸν καρδιόν ἔνος ποτέα... Αὖ δὲν ἀντάς ἔστι τὶς κόρες σου, σ' ἀγαπῶν ἔκεινες. Δὲν τὸ λέοντο γιατὶς θέλω νά σ' ἐμποδίσω νά πάγηση τὴ κόρη τοῦ κατατασμένου αὐτοῦ Χασσάν...

— Μπορεῖς νάρησες τὸσο ποτέας γιατὶς θέλω νά πάγηση τὸν δικούν του μαζί...

— Δὲν θα μπορέσεται νὰ ταιριάσετε μαζί, είτε δὲν θα μπέης...

— Θὰ ταιριάσειμε περίφημα. 'Η κόρης σου, ποὺ ὁ Θεός νά τὶς προστατεύῃ, είνε πειν τὴς παντρειᾶς. Σύμφωνα μὲ τὶς συνήθειες τοῦ τόπου μας, διαλέξειν καθόλας τὸν δεύτερο ποὺ τὸν λόγια καὶ

σε λίγο καιρό θά παντρευτούν. Δέν μένει παρά αυτή ή μαρούλια που μόνις είν' έπειτα χρόνων. Φαντάζεσαι λοιπόν ότι αυτή θα μαρφέση νά εναντιώθη στην κανονιγιά σου γυναίκα; 'Η αδελφή σου πάλι θα φερθή σ' αυτή, διότι φέρθηκε και σέ μένα. "Οσο γιά μένα, τη φτοχή γυναίκα πού πατέστημε την ίνεια μου και τη ζωή μου, άναπτερέφοντας τά παδιά πού δ' Θεός μαζί χάρισε, μολονότι μου είνε σεληρόν' άνταπειθωμαί είσαι γιά την αγάπη μου και την άρσοσί μου, θά γνωφέρησα και δεν θα θελήσω νά εναντιώθη στη θέληση του Άλλα.

"Η τρεξ κόρες, ένω ή μητέρα τους μιλούσε, έκλαιγαν με θερμά δάκρυα. Τά στήνη τους, γεμάτα λυγμούς, άνεβαστεβάναν δυνατά.

— "Ελεος, έλεος, πατέρα! φώναζαν. Μή μάς ποινήσου.

— Φτάνουν ή κλάψει! είτε θυμωμένος ο Βελή μπέτης. 'Εξ άλλου για τό καλό σας οι πονάλια. Είμαι βέβαιος πώς μωλύς φτάσει στην Πλόιη, θα πατερεύηται κανένες παταά, γιατί είστε πολύ ώμωνεψες. "Οσο γιά τη μητέρα εας, την ποινήσασα κ' αυτή μαζύ σας, γιατί δεν θέλω νά σας χωρίσω.

— Θώ μάς χωρίσουν σίγουρα στην Πλόιη, είτε ή γυναίκα του.

— Κύ! θεύ μας; εωτησαν τά κορίτσια, άναμεσα στούς λυγμούς τους.

— 'Αποφάσισα αυτό πού άποφάσισα! τις διέκοψε ο Βελή μπέτης. Τό πρώτο καυθίνην τών παδιών και της μητέρων τους είνε νά υπακούουν στὸν άρχηρο τῆς οικογενείας. Συστάστε τά δάκρυά σας και προσταθήστε νά φανητε ωραίες... 'Ο Χασσάν θά ωθή αὐτό στηγιώνι και δεν πρέπει νά σας δή σ' αυτά τά χάλια...

Πρόφραγμα, έτειτ' από λίγες στιγμές, ένας υπηρέτης άνηγγέλεις διό το Χασσάν είλε γρει.

— Φέρε τον έδω!.. Φέρε τον έδω! διέταξε ο Βελή μπέτης κι' έτρεξε νά παρερχθῇ ο ίδιος τόν Χασσάν.

Όταν ο δούμεντος μπήκε μέσα, ή γυναίκες δέν μπόρεσαν νά συγκρατήσουν μά κίνηση, τρόμοι και άποινες. 'Ο προφέρως αυτός άνθρωπας, μὲ τα κεφάλια το γουένο στούς ώμους του, προσκαλούσε τό φένο και τήν άποστροφή.

Διαπολογήθηκε γιατί είχε ώραίστε, ένω συγχρόνως έξετάζει μὲ την ισχρή τῶν ματιών της γυναικείας.

— Χι! Χι! ξέναν. Πολύ όραες, μὰ τὸν 'Άλλα! Χι! Χι! Δέν αμφιβάλλω καθόλου πώς ή τούχη τους θὰ είνε πολὺ λαμπτήρι... Θά καταλήξουν σ' ραφέ μενενός παπά ή τοι πάσιν τού Σουλάτανο.

Η γυναικείας πού είλαν μείνει προνές απ' τό φένο τους ώς τη στιγμή έκεινη, δέν μπόρεσαν πειλά νά συγκρατήσουν τούς λυγμούς πού έφουσκαν τό λαιμό τους. 'Ο Βελή μπέτης τις κόπταζε άγρια κι' έτομαζόταν ν' άρπαξῃ τό μαστίρο γιά νά τις δειπνή, δταν δ' Χασσάν τόν έμποδισε, λέγοντας :

— Χι! Χι! "Αρέ τες, υτέν μον, άγαπητή μου Βελή μπέτη. Θά ήριγκάσουν μόνες τους. 'Όταν μάλιστα θά δούν ποιά λαμπτήρι τόχη τῆς περιμένει, θά μείνουν κατευχαριστημένες μὲ την άποφασίσ του. Μην κλάψε, χόρες μον, μήν κλάψε του. Μην κλάψε, ούτα περούνα... 'Η φίλην καταστρέψει τήν ίνεια τις κύτταζε άγρια...

Έκεινες δύος του έροιχναν ματιές άγριες και άπελπομένες. 'Υψοσε άδιάρροα τόν ώμους του και, βγάζοντας απ' τά πλατειά του μενίκια ένα σπασκούλα γεμάτο χρυσάρι. τό έδωσε στόν Βελή μπέτη, λέγοντας :

— Χι! Χι! Μά τόν 'Άλλα! Βγαίνεις κερδισμένος απ' αυτή τή δουλειά, Βελή μπέτη, καρδιά μου... Νά τό χρυσάρι πού σου ίπωσχε θηρα. Χι! Χι! Ο Χασσάπειρος κοντές λιρέσι...

— Ο Βελή μπέτης πήρε τό σπασκούλα και χωρίς νά μετόρθη τό χρυσάρι, τό έχων σε μά τοπέ του.

— Θά σου στείνω, άγαπητή μου Χασσάν, είτε σέ λίγο, μερικούς καβαλάρων νά πάρουν τήν κόρη σου. Και τώρα, πεθερέ μου, πάρε τις γυναικείες αυτές, πού είνε διέτες σου...

Η λεξίς επειθερώο κολάκεψην τον Χασσάν, διό ποιος γενύρωσε μαργακές επιχαριστίες άνωμενα στη γένεση του. 'Επειτα οι υπηρέτες, πλάκηταις, τόν βοήθησαν νά παραλάβη τής γυναικείς, σπρωχώντας τες πρόση την πόρτα. 'Έπειτας έκλαιγαν, πλήγωντας τά πρόσωπά τους, τραύματα τά μαλιά τους, άπειλούν τό Βελή μπέτη και τό Χασσάν, διασπάσθων μὲ φρίση, σαν νά είλαν άντικρόσσει διό φαμασερά φείδια.

— Βγάλτε τές έξω γρήγορα! Δέν θέω πειά νά βέλτων απέτες τής κόρες, ή διότες δέν άγαπητήν τόν πατέρα τους και τόν καταριούνται. Δέν είνε πειά κόρες μου....

Τήν άλλη μέρα έγινε ο γά-

μος τού Βελή μπέτη μὲ τήν κόρη τού Χασσάν και τό άπογευμα δουλέμπτωρος έφεινε γιά τήν Πλόιη μαζί μὲ τό άνθρωπινο φρεστό τού... ***

Δέκα χρόνια πέφασαν.... 'Εντομεταξήν οι Ράδοσσοι κυρίευσαν τή μακρή πόλη Β..., παρ' άλη τήν ήρωει άμυνα τών πατακών της, οι περισσότεροι απ' τους διοινός έφυγον κι' έγκατεστάθησαν πτήν 'Αστική Τουρκία. 'Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν κι' ο Βελή μπέτης, διό ποιός κατέτηνε στό Τότ Κατού, στό πατέ τόν πεθερό τον Χασσάν, πού πάτωτοντος πειά, είχε έγκαταλείψει τό δούλευτάρχο. Τό τελευταίο του ταξίδι τό είχε κάνει γιά νά συγχρητήση τό δικό του χαρένο και είχε συγκεντρώσει σ' αυτό τις πού ωμωρφες γυναικείς του κόσμου.

'Ο Βελή μπέτης είχε γεράσει πολύ σ' αυτό τά δέκα χρόνια. 'Η άναποδίες τής τύχης πού τού έφερε ο πόλεμος και ή τύνει τον γάλη τό ποιλήμα τών παδιών του, τής γυναικών του και τής αδελφής του, διό αυτά τόν βασιάζουν κι' είχε γίνει πειά κάταστρος.

Περνούσε τώρα τόν καρόπι του, παζοντας τάβλι μέ τόν πειθερό του, κατέβαντας τόν παρηγέλ τον και μά κανοντας πτώτες άλλο, ούν γνήσιος Αναπολίτης. 'Εξαρτα, ένα πρωι, δι' καδής τής πόλεως τόν προσώπεως μάζε μέ τόν πεθερό του νά παρούσαστον μπροστά του, γιατί μεριμνείς γυναικείς, διό τους είτε ή πλήρης, είχαν ινώδηλοι μηνούς εντόπιους τους.

Οι δινά άδειες, μπαίνοντας στον καθή, τόν είλαν νά τοις κυπτάζει μέ ύπορο αισθητού. Καθύταν σ' ένα ντιβάτι κι' είχε πειά πλάι τον Κοράνι κι' ένα φιντζάνα καρέ. 'Ο Βελή μπέτης κι' έπειθερός πού προχώρησαν πάρος τό μέρος του και τόν ωρητούς τίνοις έγινεσε... Τότε δι' καδής τούς άπαντης αισθητούς:

— 'Ο Βελή μπέτης, καπηρούσας διτο ποιλήμες γυναικίς έλευθερες κι' είνενεις. Τίς τρεῖς σου κόρες, τή γυναικά σου και τήν άδελφη σου! Ζητούν τήν πόλη την έλευθερία τους και δεν μπορούσε μάζε μέ τόν παρηγέλ πού προχώρησαν πάρος τό μέρος του και τόν ωρητούς τίνοις γιά μένεις έπαντης λίρες.

— 'Ο Βελή μπέτης άπαντης, διτο ποιλήμες, έπαντης τόν άδειο τού 'Άλλα, είχε πιπρεστεί τόν πόλη τον κόρη τού Χασσάν, μά δι' άντες δεν είχε πού πάρει η έπαντης λίρες. Έπειτας έπαντης τόν άδειο τού 'Άλλα, είχε πιπρεστεί τόν πόλη τον κόρη τού Χασσάν, μά δι' άντες δεν είχε πού πάρει η έπαντης λίρες γιά μιά τέτοια άτιμα.

— Είσαι, δικαίει ποδή, έπροσθεσε, τό φός πού διαλένει τά σωτάδια. Ξέρεις τόν εύχρονο τόν Καπασόν. Οι έχθροι μον λιτότον, έναν ένω πολεμούντας τόν Ρώσους στά σύνορα, έπιωρελώνεινοι τής ειλαριών, μού έκλεψαν τή γυναικά μου, τής κόρες μου, τής κόρες και τήν άδελφη μου και τής κόρες...

— Είσαι, δικαίει ποδή, έπροσθεσε, τό φός πού διαλένει τά σωτάδια. Ξέρεις τόν εύχρονο τόν Καπασόν τίς άνοράσει, δι' άρι την περιόδα μου, μάλλα σέ μια άλλη πόλη, ουνούντας τόν δεσμούς πού τίς ένωντας μ' έμενα. Τίς είχε ξαπατούσει μαλιστα διαν τόν συνάντηρας έγω, και, γιά νά παρηγορθώσω γιά το μεγάλο κακό πού είλαν...

— Και, λέγοντας τά λόγια αύτα, άπρος στό πλάι τού καδή ένα ποτούρια, γεμάτα κροκάπικα. 'Ο Χασσάν έπιβεβαίωσε τά λεγόμενά του κι' έκανε κι' αυτός τό ίδιο.

— Ο καδής προσποιούθησε, άλλο μὲ τόν γίλικό τώρα:

— Μη φοβάστε πάτοτε. Είστε ποδόστατα εινώπιλητας κι' έγω είμαι ενας καδής δίκαιος....

— Ο Βελή μπέτης κι' ο Χασσάν έσπιασαν σ' εύχαριστιες, διαν τόν πότην ανοίκει και μάτιαν μέσος ή μητρύτρες. 'Ησαν τέσσερες, ή μητέρες απ' τόν παρηγέλ πού πάρει πειά πατακώντας στα καπανιάρια. 'Η μεγάλη κόρη είχε καθεί δέδη και πάντες κόρωνα. Κανείς δέν ήξερε τί άπογινε. Βλέποντας τόν Βελή μπέτη και τόν Χασσάν, διασπάσθων μὲ φρίση, σαν νά είλαν άντικρόσσει διό φαμασερά φείδια.

— Είστε έλευθερες, τούς είτε ή παδής. Αγκαλιάστε τώρα τό γέρο πατέρα σας.

— Ο Βελή μπέτης έκανε ένα βίαια ποδή αυτές, μά ή κόρες του τραβήγκαν μ' αισθητοφορή, ένω ή μητέρα τους έλεγε :

— Δίκαιε καδή, συμβήκαιμε δέκα χρόνια τώρα στήν αιλιότητα. Δαρήθησε, πεινάσθησε, ιντορέσαμε έξ αιτίας αιώνος τού τον άνθρωπων. 'Η μεγάλη μου κόρη χάθηκε γιά τάντα. Ποιά τιμωρία λοιτόν θά επιβάλησε σ' αιτίον τόν αινθρωπο;

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΣΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΤΟ «ΤΑΜΑ ΤΗΣ ΑΝΘΟΥΛΑΣ»

Ρωμάτζο τού κ. ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ ΔΑΠΑΘΙΩΤΗ.
Βγαλμένο απ' τή ζωή τῶν βλάχημδων, τῶν άνταρμπον και
τῶν άλανιάρηδων τό Βελή μπέτη και τό Χασσάν, διασπάσθων μὲ φρίση, σακαλεύ-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΣΙΑΛΟΥΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Μ. Σ.

'Ιδιορρυθμή φυσιογνωμία πού ἀλλάζει καταπληκτικά. Η σιλουέτα χάρι της είναι επανία, ίδιος τό βράδυ με μαζινών τουαλέτας ἀναδεινείται περισσότερον. 'Αστυνήσιον ενήμορφο μάλιστας φροντιστές νοστιμότητα. Σπανίως μπουσίτες ἀπό χορευτικές συναθροίσεις και πολὺ δωσίσις, γιατί χορεύειν ἐπιδέξια και ἀρμονικά. Είναι εύχρηστη σινωπλήτρια και την διαχρίνει χιούμορ στάνιο. Τελευταία ἔχει ἐποδεῖται εἰς το στόχο του αντονεύτην και θεάτρα σωφράσια πόδες τό παρόν με πολλήν ἀπράτηξην.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

'Ωραιά χορευτική δεξιώσις την παρελθούσαν Τρίτην παρὰ τῷ καὶ τῇ 'Αλ. Σκαναβῆ.

— 'Η γραφική ἔπαινος, μὲ ρυθμόν 'Ολανδικού «Σαλέ», παρουσιάζει διαιρέσιο θέσην.

— 'Η βρεφάτη στολισμένες ἀπό γιρλάνδες στανίων τριανταφύλλων καὶ γιατσιέων, είχαν φωταγωγήθει μὲ πολύχρωμα φόρτα.

— Δυσεύρητη ωδοφιά η δις Λούσι Σκαναβῆ, ἔνα δροσερό λουλούδι και σιαλέτης θυμασία, μὲ τουαλέτα πάνω βελούδον σκαλεμέν.

— 'Ωρωτάτη η οἰκοδέποτινα μὲ μάντην κρετιστένην τουαλέτα.

— 'Ενα εγκριτόν δεσποινίδων ἐπάκτων διασκοτηπισῶν, η δις Λένα Δεων. Ζαφειροπόνουλον μὲ τουαλέτα γκρό—μετέ πολὺν «σών» και καστόρι μὲ μπότ (σχήμα κλός), ἀπότον βέστα γονινά, δις Μικέττη Δεων. Ζαφειροπόνουλον ἔξαίριστο σύνολο σικ, δις Μαίρη Καλβοκορέη.

— Το χόλλι διασκοτημένο μὲ πολὺ γονιστού «μαυτουαζέρι», σκάλα καλλιεργήνη.

— Χορός ζωρδόποτος μὲ πολὺν ἀντράνι.

— Παραπατούσιον, καὶ κ. Ταυτακούσιον, σύνολον βιαλίν, κ. καὶ Χαροκόπιον, ή κ. Διαματαπούλων φέρουσα καινοτομάτη τουαλέτα γκρι και καστόρι τόν μὲ φανταζι γκρι, δις Λαδοπάνουν «σίκα» τουαλέτα κρέτης—στατέν κούσινον και μαύρο κατέλιο, δις Ταυτακούσιον ωρατότητα μὲ φού, κ. και Χαροπάδην σύνολον κομψό μαύρο, κ. και κ. Μελά πρόσωπον τουαλέτα πάνω κρέτης—λαϊν, κ. και κ. Χαροπατούσιον ζωρζέτης μπλέ—νον, κ. και δις Δημηράδα ωρατότητα μὲ δύστον κρέτη—στατέν τουαλέτα πλισσέ και βέστα ιδιότητη πράσινη, κ. και Κ. «Αργυροπόνουν» κ. και κ. Ζαφείρη, κ. και κ. Ντερμπιλαί.

— Μεγάλη κίτρινης κατάς εἰς τὸ Τέννυς Κλόμητ ἐπε τῇ εικασίᾳ τῶν Βαλκανικῶν ἄγρων.

— Τήνη πρώτην ήμεραν συγγενερωτικής «απαλότη». Παρενθέτησαν Λαΐδην Κρότορθηδ, η δις Μίλα Σκοτζέ.

— Θαύμα γονητευτικής εύμορφιας η κ. I. Σεραπέρη —ἀστυναγώνιστη ράθωσης.

— Έπιστης παρενθέτησαν κ. και κ. Γ. Μελά, φέρουσα κομψότατο σύνολον, κ. και κ. Κ. Χαρούτη τύπος ἔξαιρετης εύμορφις, κ. και κ. Γερογόλουσιον τὴν ὄπια χαρακτηρίζει ἔνα ιδιαίτερο εκαστέο κομψότηρος.

— 'Από τις πλέον ἀρεστές ἐμφανίσεις η δις 'Αλεξ. Θεοχόρη, περιστοτελέστης εύμορφα, η δις Σαπουτζή πικάντη νοστιμάδα, η δις Δελαζόταρα αιθέρια ωφαστής, η δις 'Ανδριτσάκη ιδιότητη και χαρτωμένη.

— Δύο ἀλλοδατα πυρίαι ήσαν την πτυμένη μὲ Παρισιτικό εκαστέο, η μὲ ἐροφόνης φόρμα πάνω μάλλον θρασύτατη πάνω στον πόδαν, διατηρούσαντας μὲ πολλήν και σπάνιαν κάθετες και γιατά κλειστό, κλός ζώνη σπεντή μαύρη,

— Καμπανά τιμωρία δέν μπορό νά του ἐπιβάλω, γιατί δέν ἔχετε μάρτυρες ν' ἀποδείξετε πώς τά λεγόμενά σας είναι ἀληθινά... Δέν μπορεῖ νά σάς πούληρε αιδίος. Είσωστε τώρα ἀλεύθερος... Τί ἄλλο θέλετε;

— Τήνη τιμωρία αιτούντο του ἀνθρώπου! φώναξε ή γηρά μπέρα.

— Μίλουσα! τῆς ἀπάντησης δο καδῆς. Κύ ή δικαιοσύνη μου είναι μεγάλη.

— Μά πολ μεγάλη είνε ή δική μου δικαιοσύνη!!!

Κατ', λέγοντας τὰ λόγια αιτά, ή γηρά μπέρα πράθησε ἔνα μαζαρί απ' τὸν κόφρο της. Γρήγορα σάν αστραφτή, πρών προφτάστησε τὰ ἡμέτοπον καιείσι, τὸ κάρφωσε στὴν παραδί του. Βελή μπέρα, μουγκρίζοντας :

— Αιτή είνε ή δικαιοσύνη!

ΝΑΣΣΙΡ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΦΥΛΛΟΥ ΑΡΧΙΖΕΙ ΣΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

Μιὰ σειρά ἀστυνομικῶν ιστοριῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν 'Α-πομνημευμάτων γνωστάτων 'Ελλήνος ἀστυνομικοῦ, ἐπὶ πακτρά ἐπη χρηματιστής 'Αρχηγοῦ τῆς Καταδίξεως.

'Ιστορία πρώτη :

«ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΤΟΥ ΔΡΑΚΟΝΤΑ»

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΑΜΑΛΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΔΟΤΙΚΗ ΕΜΦΕΡΗΣΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21—419)

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

'Εξωτερικοῦ δι' ἐν ἑτού Δρχ. 150 ||| 'Εξωτερικοῦ Δολλαρία 6
'Εξωτερικοῦ καὶ Βελγικοῦ Κογκ έποια συνδρομή Σελίνα 30.
Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσια δένονται πρὸς τὸν
'Ιδιοκτήτην τοῦ Εμπορεύετος κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου Δρχ. 3.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» :

'Εν Αμερική Mr D. Stroombos 261 w. 85th Str New - York
U. S. A., ἐν Αγγλίᾳ - Σουδάν ὁ κ. Χριστόδουλος Σαράρης, 12
Cheikh Soliman Pacha, Alexandria, καὶ Βελγικό Κογκό δὲ
Γερμανίας 'Αντωνίδης B. P. 445 Elisabethville Congo - Belge.
ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ οι ΑΜΕΡΙΚΗ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πάλαιν
τοῦ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»: NEW YORK NEWS AGENCY, General
P. O. Box 497, NEW YORK, CITY, οὗ δέοντος πρόσθινανται
οἱ ένδιοφερόμενοι.

ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΧΤΕΝΙΣΜΑ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ

Πολὺ σπουδαῖα θέα στὸ ξήτημα τοῦ γυναικείου στολισμοῦ κατέχει τὸ χτενίσμα καὶ τὸ στόλινον τῶν μαλλιῶν. Οἱ ἀρχαῖοι 'Ελληνες τοῦ είχαν καταλάβει πολὺ καὶ πάσια ἀπὸ τῷ ξῆτημα πολλούς οὐρανούς τοῦ, τὸ χτενίσμα τους περιέχειν :

— Μὴ χτενίζεστε ὅπως ἄνθρωποι. 'Η χάρι σας ἔξαρταίται ἀπὸ τὴν ἐπιδειξίστησας σας καὶ τὴν καλαίσθησίσας. Νὰ συμβούλευετε τὸν καθέρευτη περιουσότερο παρὰ τὴν μοδα.

Μετὰ τὴν παρασκευήν του Ρωμαϊκού πράτους, ή γυναικεῖς τῆς Γαλατίας χώριζαν τὰ μαλλά τους πάντα πολλές πλεξίδες καὶ τὶς ἔπλεκαν μὲ κοινάτινα υφασμάτων, δίνοντας ἐτοίη σημαντικήν τοις παραδόσεις.

Κατά τὸν Μεσαίωνα, δι στολισμοὺς τῶν μαλλιῶν ἔγινε ἀπλούστερος καὶ περιορίστηκε πολλά, κατότιν τὴν ἐποχὴ τῆς 'Αναγέννησης πάλι, ή γυναικεῖς ἀρχικανά νὰ στολίζουν τὰ κεφάλια τους μὲ χρυσά διαδήματα καὶ ἄλλα πολύτιμα καὶ λαμπρὰ ποσημάτα.

Κατόπιν ταξιδιωτικόν μέρος καὶ μόδα ποιεῖται πολλούς τῶν μαλλιῶν, τὰ οποῖα ἔξινταντο μεχρι ἔξαντάτους οἱ γυναικικοί πανταγιάται.

Ἐπά της τρίτης αὐτοκατοβάσιας, ἔγινε τῆς μόδας γιὰ τὰ μαλλά τὸ ξανθὸ χωρία, μέχρι τείσουν σημείων μάλιστα, ὥστε ηταν στανί πορόγμα νὰ ιδῃ κανεὶς μᾶ γυναικα... μελαχρονική !..

καπτόρων κατέλλα τοῦ 'Ρειλεβάς, ἡ ἄλλη ἀξιούμαστο σύνολον, ἀποτελούμενον ἀπὸ φύοντας 'χρυσούς καὶ βεβάνιος πάντα ἀπὸ γονύα ποιεῖσθαι τοῦ σεβρού, περιτταγμαριμόνη ἀπὸ στενή ματάκια καρακούνη, ή ὅποια σινεπτήρων καὶ τὴ στενή ματάκια τῆς ζακίττας, καπτόρων με τράσον φανταζέ.

— Επ' τῇ εἶναιορι τῆς ἀξίστων τῶν Τούρκων ἐπισήμων, θὰ δοθῇ σειρά δεξιώσεων, ἔναρξις θὰ γίνη μὲ γεύμα παρὰ τῷ Ηραδόνι Κυβερνεούσιον καὶ τῷ 'Ελ. Βενεζέλον εἰς τὸ Σενοδογεῖον 'Ε. Βρεττανίας. Θά ἀπαλούσιοντο καρός, ἐποιητικού στοντούς, δέποι μὲ παραστῆ τὸ Διπλωματικὸ Σῶμα καὶ ἐκλεκτὴ μερις τῆς 'Αθηναϊκῆς κοινωνίας. Κυριακή γείμα καὶ ἐπατρίς εἰς τὸ Κυβερνεούσιον. Δειπέρα πρόγευμα παρὰ τὸ κ. καὶ τὴν Κ. Μιγαλοπούλου καὶ γεύμα εἰς τὴν Τουρκαϊκήν Πρεσβείαν, θὰ ἀπαλούσιον δεξιώσεων καὶ κορός.

H MONTAIN

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Η εικὼν τοῦ σημερινοῦ έξωφυλλού μας είναι ἔργον τοῦ Γερμανοῦ ζωγράφου Γκερδόργκ Μπίνχενρ μὲ τὸν τίτλο «Κεφαλή Κόρης».

ΓΑΜΟΙ

Τάσος Γ. Μερκουράκης καὶ Κατίνα Δ. Λαζάρου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. Τοὺς εὐχόμεθα πάσσον εὐτυχίαν.

N. I. Θ.

ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ σὲ ἀπολύτως ικανοποιητικάς τιμάς παλαιά διάφορα διεσπειρά, παντός είδους και πάσης γλώσσης, καθώς και διόλητρες εἰδικούτηκες. Γρίπατε: «Μπουκέτο», Δέκα 7, 'Αθήνας.